

Contraria allegans non admittitur appellans à refectione, p. 231. n. 67
 Contraria & diversa an actor, & an reus allegans audiatur, & quid incompatibilia, & de aliis remissivè, ib. n. 68

Contribuere.

Contribuere coguntur, qui tenentur ad Ecclesie refectionem appellatione non obstante, p. 366. n. 14

Controversia.

Controversia in processibus, & similibus actibus componuntur per iudicem Ecclesiasticum appellatione non obstante, p. 239. n. 1

Controversias ortas in confraternitatibus tam laicorum, quam clericorum, potest componere Ordinarius Ecclesiasticus appellatione non obstante, ib. num. 2

Controversias, quae solebant oriri inter Consilium supremum, & consilium Camerae super cognitione juris Regii patronatus Catholica majestas dimit per regias schedulas, quibus inhibuit omnibus tribunalibus excepto consilio Camerae, pag. 429. num. 198

Controversia majoris humilitatis intuitu inter quasdam religiones refertur, p. 242. n. 41

Controversia refertur inter Capucinos & Jesuitas, contententes humiliori loco se omnes stare debere, ib. n. 4. ubi Christi autoritate comprobatur.

Contumax. Contumacia.

Vera contumacia procuratoris non nocet Domino, quominus possit appellare à sententia lata contra procuratorem contumacem, p. 112. n. 102

Contumax non auditur appellans, p. 152. n. 187

Contumax verus non auditur appellans, p. 232. n. 76

Contumax verus quis dicatur, & in quibus casibus, ib. n. 77

Contumax verus de stylo Rotae, appellat intra decem dies à tempore latae sententiae, p. 233. n. 79

Contumax verus vel fictus non appellat à primo decreto, ib. n. 80

Contumax fictus appellat à secundo decreto, ibidem n. 83

Contumax verus non appellat à secundo decreto, ib. n. 86

Contumax verus potest adire superiorem & coram eo probare causam legitimae excusationis, & tunc gesta post appellationem revocantur, p. 234. n. 88

Contumax verus quando audiatur, vel non, remissivè; & quid de stylo Rotae, ib. n. 89

Correlativum.

Correlativo in uno si sit prohibita appellatio, in altero ex correlativis intelligitur prohibita, p. 359. n. 19

Correis.

Uno ex Correis agendo per litem contestationem, sibi praecipuat jus actionis, p. 595. n. 358

Creatura.

Creaturae omnes (dempto homine) sui creatoris praecipua adimpleant in nihil transgredientes, p. 516. n. 55

Creditor.

Creditorum major pars si inducias det debitori, interim non carceratur, p. 177. n. 111

Creditor non auditur videns, impedire sepulturam cadaveris, donec sibi solvatur, nec auditur appellans à repulsione, p. 232. n. 72

Creditor cui actio suo debitori competens datur in solum, quemadmodum potest illam in iudicium deducere, p. 287. n. 252. & 254

Creditor rem in solutum accipiens, si cautus protestari ut re evicta, illa sibi sit actio primava, qua fidejussores & pignora non liberantur, pagina 560. n. 192

Creditor evictionem pignoris debitori non debet

concurrentibus juris requisitis, & quae illa sint, ib. n. 163

Creditor qui obtinuit sententiam pro suo debito, evitabit suspensionem suae executionis, si offerat cautionem in forma depositi aliis creditoribus executioni oppositis anterioritatem praetendentibus, p. 572. n. 66

Cultus divinus.

Cultus divinus celerem executionem exigit, & non recipit appellationem, p. 311. n. 64

Curator.

Curatores si jam bona minoris non habeant, quia finitum est officium, possunt hac exceptione evitare compulsionem executionis, p. 580. n. 166

D

Dammum.

Danno à principio resistere, quam post illarum remedium quaerere, melius est, p. 115. n. 22

Dominum & praemium potest quis consequi ex eodem facto, p. 219. n. 85

Dominum magnum non est in mora modici temporis, p. 316. n. 37

Damni satisfactio, & aestimatio comprehenditur sub verbo (restituere) cujus haec propria significatio est, p. 612. n. 188

Damni satisfactionem verbum (reddere) ex propria significatione comprehendit, ib. n. 190

Dammum dicitur omnis rei diminutio seu laesio, ib. n. 194

Dammum & deterioratio rei ipsam intus tangit, & pars est illius, ib. n. 204

Dammum contingens in te est perpetuum, quia respicit dominium: contingens autem in fructibus est temporale, quia respicit commoditatem utentis dumtaxat, p. 613. n. 207

Ad damna & deteriorationes rei censetur virtualiter condemnatus qui ad eam restituendam simpliciter est condemnatus, ib. n. 211

Dammum illatum in re post sententiam usque ad realem restitutionem ejus, executor potest per eius aestimationem solvere, ib. n. 213

Damna rei illata quae & ad qualia teneantur, ibid. n. 22

Damna qualia dicantur, & cujus culpa accidisse praesumatur, lib. n. 215. remissivè.

Damna an compensentur cum melioramentis, factis in ipsa re, ib. n. 216. remissivè.

Damna tacite subintellecta sub condemnationis verbis, executor non excedet liquidare in executione, pag. 620. n. 55

Debitor.

Debitor suspectus de fuga carcerari potest, pag. 177. n. 103

Debitor habens literas dilatorias à partibus vel à iudice, intra illum terminum capi non potest, ibidem n. 307

Debitor captus omisso juris ordine an sit relaxandus si liberè debitor appareat, p. 179. n. 128

Debitor ex publico instrumento non carceratur, nisi habeat clausulam guarentigiatam, & sit liquidum, ib. n. 131

Debitor adiciendus creditori torque ferreo an sit sub fidejussoribus relaxandus, pag. 185. num. 199. & 200

Debitor compulsus solvere minus legitimae personae appellare potest, p. 321. n. 95

Debitor compulsus solvere minori sine tutoris auctoritate, potest appellare, ib. n. 96

Debitor licet possit solvendo interesse liberari, non

tamen post sententiam diffinitivam quae obligat praecise ad tradendum, p. 535. n. 28

Debitor annui redditus, si in executione unius paghae omisit opponere exceptionem illam, poterit opponere in executione aliarum praestationum futurarum, p. 559. n. 146

Debitor interdictus ne solvat suo creditori, si compellatur à iudice cum cautione indemnitate, an solvere debeat decimam executionis, p. 559. n. 152

Debitor interdictus pro iudicem ne solvat suo debitori, vel quod solvat alteri, & quando teneantur appellare, p. 560. n. 154

Et an debeat contradicere, & omni uti diligentia, ne debitum ab eo exigatur, ib. n. 154

Debitor compulsus alteri solvere quam vero Domino antea quam solvat, tenetur denunciare creditori suo, ib. n. 155

Debitor iussu iudicis solvens alteri quam suo creditori non liberatur si praecessit mora solvendi, illi etiam contradicens, sequestro debito, ib. n. 156

Debitor etiam ante moram debet modis omnibus resistere, ne fiat sequestrum & factum tollatur, aliàs si sponte solvit, & agnovit non liberatur, ibidem numero 157

Debitor solvens iudici aut apparitori exequenti liberatur, ib. n. 158

Debitor competens actione personali pro qualitate debita, & lite pendente alienans rem, an sententia possit dirigi directò in emptorem, p. 581. n. 174

Debitor debitoris condemnati ut exequi possit, an & quando prius est conveniendus, & condemnatus coram suo iudice ordinario, p. 587. n. 148. & n. seq.

Debitum ut capi possit pro executione facta in eius creditorem, debet prius summatim constare executorem illud jus habere, ib. n. 251

Debitor census convento pro uno anno decurso, si lite pendente maturaverit alius terminus, pro utroque potest sequi condemnatio, p. 630. n. 30

Decima.

Decima seu emolumentum executionis cui executori debeatur successor aut praedecessori executionem incipienti, p. 98. n. 77

Decimarum condemnatio an recipiat appellationem suspensivam, p. 347. n. 63

A Decimis ad tributa valet argumentum, quia illas reservavit Deus in signum universalis domini, ib. numero 64

Decimarum executio fit appellatione non obstante, ib. num. 95

Decimis jus affluit, & debitum est evidens, & ideo habens executionem paratam, ib. n. 66

Decima, cum clericis assignentur pro alimentis, dilationem non patiuntur, ib. n. 67

Decimis solutionis tarditas continet peccatum, ibid. num. 68

Decimae non debent suspendi cum sint tributa animae debita Principi coelesti, ib.

Decima cum proveniat à jure divino, dicitur cibus domus Domini, ib. n. 71

In Decimis cum agatur de materia concernente animam potest iudex Ecclesiasticus incipere à praeccepto de solvendo, & monitorio, ib. n. 72

Monitorium pro solutione Decimarum resolvitur in simplicem citationem, ib.

In Decimarum causis commissis super appellatione non rescribitur nisi cum clausula (sine retardatione solutionis decimarum,) ib. n. 73

Declaratio.

Qui declarat nihil novi facit, sed rei existentiam demonstrat, p. 8. n. 24

A Declaratione iudicis se non iudicem declarantis, vel se inhibentis legitime appellatur, & Senatus

regius appellationi deferendum decernit, vel tertium genus decreti expendit, & ibi exemplum, pag. 93. num. 1

Declaratio sacrae Congregationis refertur, plura disponens circa appellationem ante diffinitivam, pag. 155. num. 247

Declaratoria praecedentis excommunicationis etiam post appellationem fieri potest, p. 193. n. 4

A Declaratoria excommunicationis appellatio suspendit, nec appellans interim vitandus est, nec publicandus, p. 195. n. 32

A Declaratoria aliquem incidisse in excommunicationem est licita appellatio, ib. n. 33

A Declaratoria appellatio, & ab ipsa excommunicatione in quo differant, ib. n. 34

A Declaratoria incurfus censurarum appellatio impedit denuntiationem, & publicationem, & causat attentatum, & vim fieri decernendum; ibidem n. 35. & 36

A Declaratoria super facto notorio, aut in executionem obligationis Cameralis, aut rei iudicatae appellatio non suspendit, ib. n. 38

A Declaratoria incurfus censurarum appellatio impedit denuntiationem, & publicationem, & delationem, ibid. n. 39

A Declaratoria incurfus censurarum contentarum in Bulla pensionis appellati an liceat quoad utrumque effectum, p. 354. n. 84

Declaratoria incidens in iudicio executivo, ejus natura vestitur propria emissà, ib. n. 86

Declaratoria sententia requiritur cum praevia causae cognitione, quando beneficium vacat ipso jure ob poenam alicujus facti, puta ob non residentiam; non tamen quando ex juris dispositione puta ob adeptionem secundi incompatibilis, pagina 382. numero 66

Declaratoria sententia incurfus censurarum si sit lata in causa executiva, secundum ejus naturam regulatur, & pariter non recipit appellationem suspensivam, ib. n. 72

Declaratus incidisse in poenam si sit convictus & confessus non appellat, p. 383. n. 74

Declaratoria sententia aliquem esse privatum beneficio ob non residentiam quando non recipit appellationem suspensivam, ib. n. 76

Declaratoria incurfus censurarum pro executione executorialium dicitur pars rei iudicatae, pag. 538. num. 68

Declaratoria censurarum super via executiva non admittit appellationem, ib. n. 70

Declaratoria incurfus censurarum pro executione rei iudicatae non admittit appellationem, ib. n. 71

Declaratoria incurfus censurarum pro executione obligationis in forma Camerae est inappellabilis, quia executionis natura vestitur, ib. n. 72

Declaratoria incurfus censurarum pro executione literarum Apostolicarum, non admittit appellationem suspensivam, ib. n. 73

Declarandi facultas non transit ad haeredes, p. 635. numero 6.

Declarationem interpretativam non alterantem condemnationem praecedentem potest facere executor mixtus, p. 637. n. 26

Declaratio interpretativa sententiae facta per executorem, non inducit novum gravamen, ib. n. 27

Per Declarationem interpretativam sententiae quod obscurum est illuminatur & detegitur, ib. n. 28

Interpretativa Declarationis qualitas est ut nihil novi inducat, sed actum praexistentem & praeteritum ostendit, ib. n. 29

Declaratoria inest actui declarato, ib. n. 30

Index Rerum,

Declaratio retrahitur ad tempus principalis dispositionis declaratae, p. 637. n. 31
 Declaratio adeo inheret dispositioni ut censeatur emanasse cum illo eodem tempore, ib. n. 32
 Actum qui non potest facere post triennium, potest tamen factum declarare post illum, ib. n. 33
 Si actus qui declaratur esset validus, secus si esset nullus, ib. n. 234
 Declarationem interpretativam sententiae quotidie faciunt executores supremorum tribunalium absque excessu reatu, p. 637. n. 42
 Declarandi facultas praescribitur etiam per mille annos, p. 644. n. 128

Declinatoria.

Declinatoriam opponere debet captus, & ostendere titulum clericatus, cum sit fundamentum suae intentionis, de quo cognoscit laicus, ut sciat an captus de sua sit jurisdictione, p. 658. n. 83

Decretum.

Decretum violentiae, quo vim non fieri declaratur, non impedit iudici superiori appellationis, cognoscere de attentata executione, & circa illam de jure pronuntiare, p. 67. n. 190
 Decretum violentiae non facit instantiam, nec transit in rem judicatam, sed ei statur, donec superior aliud causa cognita censeat, ib. 191
 Decretum Regium super articulo violentiae non est in consideratione; quominus superior, postquam est in aditus, possit de iustitia executionis, & attentati inferioris cognoscere, ib. n. 195
 Decreti violentiae effectus durat, donec aditus superior iterum remittit causam inferiori, quo ulterius non ligatur & multo minus superior, cui non est directum, ib. n. 198
 Decretorum violentiae ob non delatam appellationem quintuplex genus reperitur dumtaxat, sive iudex sit delegatus, conservator, executor, aut ordinarius, ib. n. 199
 Decretum violentiae primum genus locum habet, quando iudex non obstante legitima appellatione, utrumque effectum habente exequi vult, & negat delationem, ib.
 Decretorum violentiae secundum genus datur, ubi reperitur appellationem non rite aut non recte interjectam, & etiam in casu privilegiato, si tamen ejus sit ex progressu natura alterata & variata, pag. 66. n. 203
 Decreti secundi generis forma inferitur, ib. n. 204
 Decretorum violentiae tertium genus est conditionale seu mixtum participans ex primo, & secundo, conditionaliter tamen, ib. n. 205
 Decreti conditionalis forma inferitur, ib. n. 206
 Decreti conditionalis materia remissive, ib. n. 207
 Decretio conditionali non dicitur, iudicem vim facere ob non impletum id quod conditionaliter sibi apponatur, ib. n. 208
 Decreto conditionali ut locus sit, debet pro conditione apponi id, quod etiam cessante decreto, iudex poterat de jure facere, licite, ib. n. 209
 Decreto conditionali ut locus de necessaria est legitima appellatio a gravamine, suspendens de jure ejus executionem, ib. n. 210
 Decreti violentiae quartum genus decernitur, quando deficit appellatio, quae est fundamentum essentiale quo fundatur violentia, & recursus, super quo nihil decernit Senatus, ib. n. 211
 Decreti violentiae quarti generis forma, ib. n. 212
 Decreti violentiae quintum genus datur, quando viso processu reperitur, ordinariam non fuisse intimatam parti, aut iudici, ib. n. 213
 Hoc concipiatur Decretum, *que no vino en estado*, ibid.

Decretum, *que por agora no haze fuerza, y se buelvan los autos al notario*, &c. quibus casibus datur, ibid. num. 214.
 Decretum absolutum [vim non fieri] & decretum, *el pro esso no esta en estado*, multum dissimilia sunt, & non idem, ib. n. 217
 Et de ratione differentiae late discutitur, ib.
 Decreta violentiae, quae *delegos* dicuntur, annullanda decernunt gesta a iudice Ecclesiastico contra laicum & quare, p. 69. n. 218
 Decretorum tertium genus datur in appellatione a delatione appellationis in causa executiva, ibid. num. 229
 Decretum violentiae conceptorum per Cevallos vix aliquid vitio caret, ib. n. 230
 Decretorum violentiae nullum genus appellationem, supplicationem etiam ad Principem, nec aliquem recursum admittit, p. 70. n. 231
 Decreta violentiae non admittunt revisionem sicut nec appellationem, quia aequiparantur, ib. n. 233
 Decreta violentiae non admittunt nullitatis allegationem p. 70. n. 234
 Decretorum violentiae quorum proviso expediatur, & quorum sufficiat certificatio Secretarii Regii tribunalis, ib. n. 237
 Decretum expeditum in Senatu in causa violentiae quomodo exequendum, si iudex Ecclesiasticus, contra quem datum est, absit, remissive, p. 95. n. 37
 Decretum violentiae non cantans de iudice subrogato vel successore ejus, qui vim intulit, an exequatur contra eum, p. 96. n. 52
 De natura decreti conditionalis, quod vulgo (tertium genus) nominatur, quomodo concipiatur, p. 105. num. 1.
 Decretum hoc conditionale locum habet dumtaxat in iis, quae liberae facultati, & potestati iudicis jure relinquuntur, ib. n. 2
 Decretum conditionale a Senatu Regio expediti non potest nisi his casibus, in quibus iuste appellatur, vimque fieri detegatur, ib. n. 4
 Decretum conditionale, aliis tertium genus potest decerni a Senatu Regio in casibus, quibus iudex Ecclesiasticus potest revocare interlocutoriam, ut in exemplis relatis, p. 106. n. 21
 Decretum conditionale, sive tertium genus, non imponitur iudici Ecclesiastico in casibus, quibus ipse de jure revocare, vel reponere a se facta non possit, aliis sic, p. 109. n. 56
 Decretum conditionale non datur, nisi in casibus, in quibus appellatio ab interlocutoria legitima sit, ib. num. 57. & ea legitima non apparente, tribunal processum statim remittit ad iudicem Ecclesiasticum, ib. n. 58
 Decreto conditionali a Senatu, in arbitrio iudicis Ecclesiastici est, adimplere conditionem, & uti jurisdictione, vel ab ea se abstinere deferendo appellationi in totum, acta reponendo, ib. n. 60
 Decretum conditionale imitator est juris, quia non adstringit ad iudicem praecise ad reponendum, cum jure fieri nequit, ib. n. 64
 Decretum conditionale duplicem iudici Ecclesiastico ostendit viam, ut qua malit, utatur, utrique tamen jus affert, ib. n. 65
 Decretum conditionale decernitur in Senatu contra iudicem Apostolicum, seu executores gratiae nulliter procedentem contra non citatos in casibus, quibus deberent citari, praviamque causae cognitionem adhiberi, ib. n. 66
 Decretum conditionale postquam est iudici Ecclesiastico intimatum, an possit ipse iudex inhiberi virtute appellationis ab interlocutoria, pro cujus delatione oppressus occurrit ad Senatum, p. 110. n. 74

Decretum

& Verborum.

Decretum violentiae, *que otorgue y reponga*, an potest verificari, ubi deficit quid reponendum, pag. 114. & 117. n. 6. & 49. & seqq.
 Decreti violentiae verba *que otorgue y reponga*, & comprehendat attentata, si quae sint; non sunt sine effectu aliquid operandi, p. 117. n. 49.
 Decreti verba *otorgue y reponga*, stant conditionaliter, ibid. n. 48
 Decreti verba *absuelva los descomulgados* intelligitur, si adsint excommunicati, ibid. n. 50
 Decreti verba *otorgue y reponga* veniunt in declarationem ejus, quod tacite inerat, ibid. n. 51
 Decretum violentiae non facit instantiam quominus iudex superior appellationis admisione, vel non admisione cognoscat, p. 122. n. 30
 Decretum violentiae arctat inferiorem, cum ejus virtute deferendo abdicavit a se jurisdictionem, p. 122. num. 31
 Decretum violentiae per viam nullitatis, appellationis, aut revisionis, revocari non potest, p. 127. n. 1
 Decretum violentiae *que no viene por la orden o en estado*, non impedit, ut iterum ordinato processu, queat oppressus super eodem articulo & appellatione ad Senatum recurrere, ibid. n. 4
 Decretum violentiae *que por agora no haze fuerza*, &c. non impedit quominus oppressus accedente postea violentia queat super eodem articulo ad Senatum recurrere, ib. n. 7
 Decreto vim non fieri, lato semel in Senatu essentialibus tamen actis deficientibus; postea tamen integris, posse ejusdem violentiae respectu integrum haberi recurrere defendit Author, p. 128. n. 11
 Decretum violentiae latum actis non integris, legis forma & ordo omittitur, ibid. n. 17
 Per Decretum violentiae actis non integris latum, non satisfiet fini & intentioni Principis, juris divini, naturalis, & Canonici, cum vis subsistat, p. 129. n. 24
 Per Decretum violentiae, scilicet, illam non adesse non integris actis latum, major iudici datur occasio violentiae insistendi, ibid. n. 27
 Decretum violentiae nunquam transit in rem judicatam, ibid. n. 28
 Decreto (vim non fieri) semel dato ex actis non integris, potest oppressus eis simultaneis ad Senatum recurrere super eodem articulo violentiae; tamen cum limitationibus, ibid. n. 33
 Decreto violentiae semel dato actis non integris, non adit oppressus Senatum iterum per viam appellationis, nullitatis aut revisionis, sed extrajudicialiter, ac si nunquam datum sit decretum, ibid. n. 34
 Decretum violentiae non facit instantiam, nec praedictum partibus, nec transit in rem judicatam, p. 130. num. 39
 Decreto violentiae si iudex ipse per litis discursum contrarium ferat sententiam, nova appellatio & novus recursus est necessarius, quia nova est vis, ibid. n. 46
 Decreto violentiae semel dato, actis tamen diminutis, tunc ad Senatum iterum potest recurri, si acta quae deficiebant, erant omnino essentialia ad detegendam violentiae existentiam, non aliis, p. 131. n. 48
 Ab omni Decreto, quo rejicitur beneficium a jure concessum, licite appellatur, p. 142. n. 64
 Decretum Senatus primum scilicet, *que otorgue y reponga*, &c. continet, iudicem debere omnia reponere facta tempore ad appellandum, usque ad tempus quo reponit, p. 166. n. 235
 Decretum Regium non se extendit ad ea quae iudex inter procedendum gravavit post effectualem repositionem virtute decreti, ibid. n. 240
 Decreti genere quo tunc utatur Senatus, p. 159. n. 2
 Decretum Senatus, quo vim fieri decernitur ob non delatam appellationem ab injusta carceratione, an *Salgado de Proteff. Reg.*

arretet iudicem deferre, & simul relaxaret reum a carceribus, p. 190. n. 254
 A decreto primo appellatur, quando absorbet jus paratis, nec est reparabile per diffinitivam, p. 233. n. 81
 A denegato primo Decreto parti praesentatae appellare licet, ibid. n. 82
 Decretum secundum dicitur interlocutoria, continet tamen damnum irreparabile, ibid. n. 84
 Missus a secundo Decreto facit fructus suos, & in eum transfertur praescribendi conditio, ib. n. 85
 Decretum iudicis sunt actus extrajudiciales, p. 300. n. 1
 Decreta super alienatione rerum, aut Ecclesiae, aut minoris extrajudicialiter absque alterius citatione, est extrajudicialis informatio, ib. n. 2
 Decretum super alienatione rei Ecclesiae, aut minoris & super transactione, aut confirmatione alicujus actus, &c. est extrajudicialis, p. 301. n. 11
 Decreta iudicis in quibus casibus sint necessaria, & quando in eis procedatur, remissive, ib. n. 12
 A Decretis super alienatione, &c. appellationi non est deferendum, ut suspendat, ib. n. 14
 Ab insinuationis donationis Decreto appellari non licet, ibid. n. 15
 Ab insinuationis Decreto donans appellare non potest, ib. n. 16
 Decretum in iudicio est interlocutoria, ibid. n. 17
 Decreta super alienatione, &c. non sunt interlocutoria, sed vim earum obtinent, ib. n. 18
 Decreta super alienatione, &c. nullius sunt praedicti, sed semper intelliguntur absque tertii praedicti, ib. num. 19
 Decreta super alienatione, &c. non impediunt, ut aliter possit contra eam venire, p. 302. n. 21
 Decreta super alienatione, &c. non transeunt in rem judicatam, ib. n. 22
 Decreta super alienatione, &c. expendantur per modum voluntariae jurisdictionis, ib. n. 27
 Decreta super alienatione, &c. expedita in contradictorio iudicio reperunt appellationem, pag. 303. n. 30. & 31
 Decretum (irritans) contentum in lege conciliari, an & quando etiam ipsum Papam liget, p. 397. n. 48
 Decretum irritans potentius est reservatione, p. 421. num. 72
 Decretum non revocatur in totum, sed pro parte excessus & erroris, quando ex actis de veritate apparet, p. 667. n. 214

Decurio.

Decuriones civitatis cujus intuitu contraxere, & ejus bona obligaverunt, non patiuntur executionem in propriis bonis, p. 580. n. 163
 Cogi possunt Decuriones civitatis per capturam ut exhibeant bona civitatis ad faciendam executionem, ib. n. 167

Defectus.

Defectus processus ex actis ejus constare debet, p. 95. num. 28
 Defectus tituli tertii oppositoris respicit iudicium plenarium, non executionem, p. 577. n. 22
 Defectus in primo gradu, qui est causa aliorum successivè, primo gradu evicto restituitur adversus secundum, & iste adversus tertium, & sic de singulis, quia fluit in causato, p. 656. n. 35

Defensio.

Pro Defensione sui, vel suorum potest quis convocare famulos, servos, vel amicos, & extraneos, si aliter non possit se tueri, p. 18. n. 87
 Paria sunt occidere innocentem, & occidere eum, qui confugit ad justam Defensionem, p. 19. n. 188
 Vis protectiva in ordine ad tutelam, & Defensionem abstrahitur, & consideratur de per se extra jurisdictionem, p. 34. n. 203

Defensio